

Sygn. akt IV CSK 745/13

POSTANOWIENIE

Dnia 30 maja 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska

w sprawie z powództwa P. R.
przeciwko I. R.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 30 maja 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 17 maja 2013 r., sygn. akt V ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.), a obowiązkiem skarżącego jest sformułowanie i uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w nawiązaniu do tych przesłanek (art. 398⁴ § 2 k.p.c.), gdyż tylko wówczas może być osiągnięty cel wymagań przewidzianych w art. 398⁴ § 2 k.p.c. Rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wynika z oceny, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają tym, o jakich jest mowa w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej powód powołał się na jej oczywistą zasadność (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.), wynikającą z naruszenia art. 382 i art. 233 § 1 k.p.c. w związku z zaniechaniem rozważenia wszystkich środków dowodowych i odniesienia się do wszystkich twierdzeń, wniosków i zarzutów zgłoszonych przez obie strony, a w szczególności do takich środków dowodowych, z których należało wyprowadzić inne wnioski na temat faktów niż przyjęte za podstawę rozstrzygnięcia.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego ustalony jest pogląd, że uzasadnienie oczywistej zasadności skargi kasacyjnej jako przesłanki jej przyjęcia do rozpoznania wymaga powołania się na kwalifikowaną postać naruszenia zaskarżonym orzeczeniem przepisów prawa materialnego lub procesowego i przeprowadzania wyводу zmierzającego do jego wykazania. Oczywistość naruszenia ma miejsce wówczas, gdy jest ono widoczne *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, bez potrzeby badania szczegółów czy dokonywania pogłębionej analizy tekstu wchodzących w grę przepisów i doszukiwania się ich znaczenia. O przyjęciu skargi kasacyjnej do rozpoznania nie decyduje przy tym samo oczywiste naruszenie konkretnego przepisu prawa materialnego lub procesowego przez sąd, który wydał zaskarżone orzeczenie, lecz sytuacja, w której naruszenie to spowodowało wydanie oczywiście nieprawidłowego orzeczenia. Sam zarzut naruszenia (nawet oczywistego) określonego przepisu (przepisów) nie prowadzi wprost do oceny, że skarga kasacyjna jest oczywiście

uzasadniona (por. orzecznictwo przytoczone w motywach postanowienia Sądu Najwyższego z 6 listopada 2012 r., III SK 16/12, Lex nr 1232793).

W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powód nie wskazał na tego rodzaju wadliwość zaskarżonego wyroku ani tego rodzaju wadliwość postępowania przeprowadzonego przed Sądem drugiej instancji, która mogłaby być uznana za oczywistą w znaczeniu podanym wyżej. Skoro podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów (art. 398³ § 3 k.p.c.), to za nieskuteczne trzeba uznać zarzuty powoda sformułowane w związku ze stosowaniem art. 233 k.p.c., który jest przepisem upoważniającym sąd do oceny dowodów i wskazującym na jej kryteria. Gdy chodzi o stosowanie art. 382 k.p.c., to trzeba podkreślić, że uprawnieniem sądu drugiej instancji jest dokonanie w sprawie ustaleń faktycznych odmiennych od tych, do których doszedł sąd pierwszej instancji i to nawet bez ponowienia postępowania dowodowego w sprawie, czy bez jego uzupełnienia (por. np. ostatnio wyrok Sądu Najwyższego z 17 maja 2013 r., I CSK 509/12, Lex nr 1353054). Sąd Apelacyjny w niniejszej sprawie wyjaśnił, że w związku z nagrywaniem przebiegu rozpraw przed Sądem pierwszej instancji miał możliwość zapoznania się nie tylko z dokumentami zalegającymi w aktach sprawy, ale i nagraniami zeznań złożonych w sprawie i na tej podstawie dokonał własnych ustaleń faktycznych. Badanie motywów orzeczenia wydanego przez ten Sąd i zestawienie go z materiałem dowodowym zebrany w sprawie, na tyle, na ile jest to możliwe w warunkach przedsądu, w trakcie którego nie może dojść do merytorycznego rozpoznania zasadności skargi kasacyjnej, nie pozwala na wnioskowanie, że Sąd Apelacyjny dopuścił się oczywistego naruszenia art. 382 k.p.c.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 398⁹ k.p.c., orzeczono jak w sentencji.